

Mar de monstres

Un relat de: [Sergi Yagiie Garcia](#)

Muntat sobre el temps, com a sobre d'un cavall desbocat,
la sensació de fugida em trasbalsa.

Als marges dels camins s'esvaeixen les ombres dels arbres.

La vida és un reflex que no atrapo, que juga
a un fet i amagar constant; i que sempre em guanya.
Sento a les temples el batec cadent de les seves rialles.

Només hi ha negror, metres enllà, per sota les velles fustes
de la meva barca. Vaig sortir a pescar i he navegat
per un mar ple de monstres immesurables.